

Co chce můj Bůh, to já též chci, s nim se ve všem srov - ná - vam,

1. Co chce můj Bůh, to já též chci,
s nim se ve všem srovnávám,
svou vůli o všechny věci
jeho vůli poddávám.
Když s nim míním,
nezavíním,
nemám se proč rmoutiti.
Vůle Páně
ať se stane,
tak chci živ, mrtev býti.
2. Co sobě Bůh oblibuje,
to se mně také líbí,
k tomu mé srdce svoluje,
vím, že v ničemž nechýbi,
žádná radost,
žádná žalost
s Bohem mne nerozvede,
potupa, čest,
ďábelská lest
z té vůle mne nesvede.
3. Vůli Boží já se řídím,
co chce Bůh, chci činiti,
nejlepší věc v světě vidím
Bohu poddánů býti,
ve dne, v noci,
zdráv, v nemoci
vůli Boží vykonám,
v dobrém štěstí
i neštěstí,
v tom setrvám, až skonám.
4. Necht', jak chce, se mnou zachází,
jsem vždy po vůli jeho,
necht' mnou, jak chce, kam chce, házi,
jsem co mič v rukou jeho,
Boží vůle
jest má vůle,
Bůh mne vodí na nítí.
Protí Bohu
nic nemohu
ani nechci činiti.
5. Z Boží ruky rád přijímám
zdraví, nemoc, žalosti,
dobré, zlé, nic nevynímám,
buď po jeho libostí,
když lahodí,
když uhodí,
jest hoden cti a slávy.
Když mne švihá,
tu vystříhá
jako otec laskavý.
6. Co chce můj Bůh, to libují,
nechám ho všim vládnouti,
s jeho rozkazem slibuji
nikdy se neminouti.
Pod tím správcem
a ochráncem
ničehož se nebojím,
jeho správa
mně zastává,
vždycky šťastně obstojím.
7. Co chce můj Bůh, to chci stále,
pro nic nechci reptati,
buď na mnoze, neb na mále,
cokoli ráčí dáti,
ať vezme zas,
v který chce čas,
dím: Co dal, ráčil vzíti,
buď chváleno
jeho jméno.
Chce-li, může vrátiti.
8. Co chce můj Bůh, ať se stane,
buď drslavé, buď hladké,
z tvé ruky přijímám, Pane,
věcí hořké i sladké.
Zde mne mrskej
pro hřích mrzkej,
můj nebeský Tatičku,
švíhej časně,
odpusť věčně,
zde líbám tvou metličku.

svou vů - li o všec - ky vě - cí je - ho vů - li pod - dá - vám.

Když s nim mí - nim, ne - za - ví - nim, ne - mám se proč rmou - ti - ti.

Vů - le Pá - ně ať se sta - ne, tak chci živ, mr - tev bý - ti.

9. Za to tě toliko žádám,
popřej mi tvé milosti,
v tobě svou naději skládám,
uděl trpělivosti.
S tvou pomoci,
ne svou moci,
protivenství přemohu,
skrze tebe,
ne skrz sebe,
všeckno dovesti mohu.

10. Chceš-li, Bože, abych stonal,
rád chci nemocen býti,
chceš-li abych brzo skonol,
rád chci brzo umřítí:
i stonáním
i skonáním
chci tvou vůli plniti,
potom, věčně
a srdečně
»Staň se vůle tvá!« zníti.